Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΤΟΥ κ. ΦΩΤΟΥ ΓΙΟΦΥΛΛΗ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Τ' ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ Γ. ΜΟΥΡΟΥΖΗ

[Ἡ μένη αὐθεντικὴ βιογραφία τοῦ γενναίου Ἕλληνος πρίγκηπος]

ΚΔ'.

ΤΟ φανερόν, ὅτι ὁ Πέτρος Καραγεώργεβιτς δὲν εἶχε σκοπὸ νὰ κινδυνεύσῃ τὴ ζωή του σὲ μιὰ μονομαχία, ἀφοῦ μάλιστα γρήγορα ἐπρόσμενε νὰ ξαναπάρῃ τὸν θρόνο τῶν προγόνων του, ὅπως καὶ συνέβη...

Ὁ Μουρούζης ὅμως τὸν ἐλεεινολογοῦσε:

—Ὁ ἄνθρωπος ἐπῆγε νὰ γλεντήσῃ καὶ τὸν ἔδειρα! ἔλεγε. Μὰ τί τὸν πειράζει αὐτό; Αὐτὸς συχαίνεται τὰ αἵματα!...

* * *

Στὸ Παρίσι, ὡς ἀξιωματικὸς τοῦ ἱππικοῦ, ὁ Μουρούζης, πέρασε μερικὰ χρόνια γεμάτα γλέντια καὶ ἐπεισόδια.

Στὸ μεταξὺ αὐτὸ ἀπὸ ταγματάρχης ἔγινεν ἀντισυνταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ.

Μὰ ἡ Γαλλία δὲν ἔκανε τότε πολέμους καὶ αὐτὴ ἡ εἰρηνικὴ κατάστασις ἐστενοχωροῦσε τὸν Μουρούζη. Καὶ πουθενὰ ἀλλοῦ ὅμως δὲν γινόταν τότε πόλεμος, γιὰ νὰ πάῃ νἄβρῃ περιπέτειες καὶ νέους κινδύνους...

Ξαφνικὰ τὸ 1905, τὰ πράγματα στὴν Ἀνατολὴ ἐσυννέφιασαν... Καὶ ἐφαίνετο πειὰ ὅτι θὰ γίνῃ ὁ πόλεμος Ρωσσίας καὶ Ἰαπωνίας, ποὺ ἄρχισε πραγματικῶς σὲ λίγο.

Ἀμέσως τότε ὁ Μουρούζης ἀποφάσισε νὰ πάῃ στὴ Ρωσσία καὶ νὰ πολεμήσῃ μαζὺ μὲ τὸ Ρωσσικὸ στρατὸ ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας.

* * *

Ὁ τσάρος Ἀλέξανδρος Γ' εἶχε σκοτωθῆ λίγα χρόνια πρὶν καὶ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τσάρος ἦτο ὁ Νικόλαος Β'. Ὁ τσάρος αὐτός, ὅπως εἴδαμε, ἦταν πολὺ φίλος τοῦ Μουρούζη. Ἐγράψαμε πῶς τὸν ἐγνώρισε στὴν Ἀθήνα κατὰ τὴν ἐποχὴ τῶν γάμων τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου καὶ πῶς, μάλιστα, ἕνα βράδυ, τὸν παρέσυρε καὶ σὲ μιὰ συνοικιακὴ ταβέρνα...

Ἡ φιλία τοῦ Μουρούζη μὲ τὸν τσάρο Νικόλαο διατηρήθηκε πάντα στενή. Καὶ ἀπὸ τὸ Παρίσι τοῦ ἔγραφε συχνά, μὰ καὶ ὁ τσάρος τοῦ ἔστελνε σύντομα γράμματα καὶ δῶρα.

Συλλογίστηκε λοιπὸν ὁ Μουρούζης νὰ πάῃ στὴν Πετρούπολι νὰ βρῇ τὸν τσάρο καὶ νὰ τοῦ ζητήσῃ νὰ καταταχθῆ στὸ Ρωσσικὸ στρατό.

Τὸ σκέφθηκε καὶ τὸ ἀποφάσισε. Καὶ μιὰ μέρα, ἄφησε τὸ Παρίσι καὶ ἔφυγε γιὰ τὴν Πετρούπολι.

Ὅταν ὁ πρίγκηψ Μουρούζης ἔφτασε στὴν Πετρούπολι, ἐπῆγε στὸ παλάτι τοῦ Πετροπαυλόσκυ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν τσάρο.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα τῆς Αὐλῆς, ἐνεγράφη στὸ βιβλίο τῶν παρουσιάσεων. Ἔτσι σὲ λίγο ἀνήγγειλαν στὸν αὐτοκράτορα, ὅτι ὁ πρίγκηψ Μουρούζης ζητοῦσε νὰ τὸν ἐπισκεφθῆ. Ὁ Νικόλαος, θυμήθηκε τότε τὴν παλιὰ φιλία του μὲ τὸν γλετζὲ πρίγκηπα καὶ διέταξε νὰ τοῦ παραγγείλουν ὅτι τὸν περιμένει ἀμέσως.

Πραγματικά, ὁ Μουρούζης ἐπισκέφθηκε σὲ λίγο τὸν τσάρο στὰ ἰδιαίτερά του δωμάτια.

Σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα τῶν Αὐλῶν, ἡ τυπικὲς αὐτὲς ἐπισκέψεις καὶ παρουσιάσεις δὲν διαρκοῦν περισσότερο ἀπὸ πέντε λεπτὰ τῆς ὥρας. Μὰ οἱ ὑπασπισταὶ καὶ οἱ ἄλλοι αὐλικοὶ τοῦ τσάρου ἔβλεπαν ὅτι ἐπέρασαν τὰ πέντε λεπτά, τὰ δέκα καὶ ἄτι ἀκόμη ὁ Μουρούζης δὲν ἔβγαινε ἔξω. Αὐτὸ τοὺς ἐξέπληξε γιατὶ ἦταν κάτι τὸ ἀντικανονικό...

Ἄνοιξαν λοιπὸν τὴν πόρτα γιὰ νὰ ἰδοῦν τί συμβαίνει. Καὶ τότε μὲ ἀπερίγραπτη ἔκπληξί τους παρετήρησαν, ὅτι ὁ Μουρούζης καὶ ὁ τσάρος ἐκουβέντιαζαν φιλικώτατα καὶ ἐγελοῦσαν... Ἀδιαφοροῦσαν γιὰ τὴν ἐθιμοτυπία τῶν Αὐλῶν καὶ γιὰ τὴν ἀνησυχία τῶν αὐλικῶν καὶ τἄλεγαν μὲ κέφι καὶ ἐγκαρδιότητα... Εἶχαν θυμηθῆ τὴν παλιὰ φιλία τους καὶ τὶς τρέλλες τους. Μάλιστα ὁ τσάρος, ποὺ εἶχε μάθει τὰ γλέντια καὶ τὰ ἐπεισόδια τοῦ Μουρούζη στὸ Παρίσι, τὸν παρακάλεσε νὰ τοῦ διηγηθῆ μερικά... Ἔτσι πέρασε ἀρκετὴ ὥρα. Καὶ ἐξέσκασε καὶ ὁ τσάρος λίγο, ἀπὸ τὴν πλῆξι τῆς αὐστηρῆς ἐθιμοτυπίας...

* * *

Κατὰ τὴν συνάντησιν ἐκείνην ὁ τσάρος Νικόλαος ρώτησε τὸν Μουρούζη πῶς βρίσκεται στὴν Πετρούπολι καὶ μήπως θέλει τίποτε ἀπὸ αὐτόν.

Ὁ Μουρούζης τότε τοῦ εἶπε μὲ εἰλικρίνεια τοὺς σκοπούς του. Τοῦ διηγήθη, ὅτι ἔπληξε στὸ εἰρηνικὸ Παρίσι καὶ ὅτι ζητεῖ περιπέτειες καὶ πολέμους. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ὁ πόλεμος Ρωσσίας καὶ Ἰαπωνίας, ἐπιθυμοῦσε νὰ καταταχθῆ στὸ Ρωσσικὸ στρατὸ καὶ νὰ πολεμήσῃ μαζὺ μὲ τοὺς Ρώσσους ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας..

Ὁ τσάρος τὸν εὐχαρίστησε γιὰ τὴν εὐγενικὴ προσφορά του καὶ διάταξε νὰ καταταχθῆ ἀμέσως ὁ Μουρούζης μὲ τὸν βαθμό του στὸ Ρωσσικὸ στρατό.

Ἔτσι ὁ ἀντισυνταγματάρχης Μουρούζης κατετάχθη στὸ σῶμα τῶν Οὐσάρων τῆς Ρωσσικῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς.

Ὅταν ὁ Μουρούζης κατετάχθη στὸ Ρωσσικὸ στρατό, ἀπάντησε μιὰ σοβαρὴ δυσκολία. Δὲν ἤξερε σχεδὸν καθόλου τὴ Ρωσσικὴ γλῶσσα καὶ αὐτὸ τὸν ἐμπόδιζε πολύ. Γρήγορα λοιπὸν ἄρχισε νὰ μαθαίνῃ τὴν Ρωσσική. Ἐπεδόθη στὴν ἐκμάθησί της μὲ ζῆλο καὶ διάθεσι καὶ σὲ λίγον καιρὸ μποροῦσε νὰ συνεννοεῖται ἀρκετὰ καλά.

Μὰ ὅσο νὰ μάθῃ καλὰ τὴν γλῶσσα, λίγο ἔλειψε νὰ φονευθῆ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀγνοίας του αὐτῆς.

Στὸ σῶμα τῶν Οὐσάρων ὁ Μουρούζης ὑπηρετοῦσε μαζὺ μὲ πολλοὺς Κοζάκους. Μ' αὐτοὺς ἔπιασε γρήγορα σχέσεις, γιατὶ ἦσαν κι' αὐτοὶ καλοὶ καβαλλαρέοι, τολμηροὶ καὶ γενναῖοι. Μὰ συχρόνως ἦσαν καὶ ἄγριοι καὶ πρόστυχοι.

Μιὰ μέρα λοιπόν, ποὺ ὁ Μουρούζης ἦταν μεθυσμένος, εἶπε στοὺς Κοζάκους μερικὲς Ρωσσικὲς λέξεις, ποὺ δὲν ἤξερε ἀκριβῶς τὴν σημασία τους. Οἱ Κοζάκοι τὸν παρεξήγησαν καὶ τοῦ ἐπετέθησαν, γιατὶ ἐνόμισαν ὅτι ἤθελε νὰ τοὺς προσβάλῃ. Ἔτσι ἐπακολούθησε ἀγρία συμπλοκὴ καὶ λίγο ἔλειψε νὰ σκοτωθῆ ὁ Μουρούζης ἀπὸ τοὺς Κοζάκους.

Εὐτυχῶς ὅμως, ἔφτασαν στὸ μεταξὺ καὶ ἄλλοι γνωστοί τους καὶ τοὺς ἐχώρισαν.

Μὰ ὁ Μουρούζης δὲν εἶχε καταλάβει ἀκόμη πῶς προεκλήθη ἡ συμπλοκή! Ἐδόθησαν τότε ἀμοιβαῖες ἐξηγήσεις καὶ εὑρέθη ὅτι ἡ ἀφορμὴ τῆς συμπλοκῆς ἦσαν τὰ γλωσσικὰ λάθη τοῦ Μουρούζη!...

* * *

Ὀλίγον ἀργότερα, ἄρχισεν ὁ πόλεμος Ρωσσίας καὶ Ἰαπωνίας. Ὁ Μουρούζης, μαζὺ μὲ τοὺς Κοζάκους καὶ μὲ ὅλους τοὺς Οὐσάρους τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἐπέρασε τὴν Σιβηρία καὶ βρέθηκε στὸ μέτωπο, πέρα στὰ βάθη τῆς Μαντζουρίας.

Ὁ πόλεμος στὴν ἀρχὴ φάνηκε στοὺς Ρώσσους εὔκολος. Μὰ σιγὰ-σιγὰ ἐκατάλαβαν τί ἦσαν οἱ Ἰάπωνες... Τὰ ἀνθρωπάρια ἐκεῖνα ἄρχισαν νὰ νικοῦν τοὺς Ρώσσους καὶ νὰ τοὺς κυνηγοῦν στὶς ἀπέραντες ἐκτάσεις τῆς Μαντζουρίας... Καὶ ἡ πάλη ἄρχισε νὰ παίρνῃ σοβαρώτατη μορφή. Σκληρὲς μάχες μὲ πλήθη νεκρῶν ἐγίνοντο καὶ ὁ πόλεμος συνεχιζόταν μὲ πεῖσμα...

Ὁ Μουρούζης ἔλαβε τότε μέρος σὲ πολλὲς μάχες. Μὰ πιὸ πολὺ διεκρίθη στὴν τρομερὴ μάχη τοῦ Μοῦκδεν.

Ἡ μάχη αὐτὴ ὑπῆρξεν ἀγριώτατη καὶ τρομερή. Ἐβάσταξε εἴκοσι ὁλόκληρες ἡμέρες, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν 20 Φεβρουαρίου ἕως τὴν 11 Μαρτίου 1905. Τὴν διηύθηνεν ὁ ἴδιος ὁ Ρῶσσος ἀρχιστράτηγος Κουροπάτκιν, ποὺ ἔβαλεν εἰς αὐτὴν τὴν μάχην ὅλη τὴν πολεμική του τέχνη καὶ ἐθυσίασε μεγάλες δυνάμεις Ρωσσικοῦ στρατοῦ. Στὸ τέλος ὅμως, ἔπειτα ἀπὸ εἴκοσι ἡμερῶν πάλη, τὴν ἔχασε καὶ οἱ Ἰάπωνες ἐπροχώρησαν ἐμπρός. Οἱ Ἰάπωνες εἶχαν στὸ Μοῦκδεν 40 χιλιάδες νεκροὺς καὶ τραυματίας καὶ οἱ Ρῶσσοι 80 χιλιάδες νεκροὺς καὶ τραυματίας. Ἐπὶ πλέον 20 χιλιάδες Ρῶσσοι ἔπεσαν αἰχμάλωτοι στὰ χέρια τῶν Ἰαπώνων κατὰ τὴ μάχη αὐτή.

Μέσα ὅμως σ' αὐτὴ τὴν ὑπεράνθρωπη πάλη, ποὺ κατέληξε σὲ καταστροφὴ τῶν Ρώσσων, ἀνεδείχθη ἕνας ἡρωϊκὸς ἀξιωματικός: ὁ Μουρούζης. Ἔδειξε μεγάλην ἀνδρεία καὶ πολεμικὴ τέχνη. Διεκρίθη ἐξαιρετικὰ καὶ ἔγινεν ὑπόδειγμα μέσα σ' ὁλόκληρο τὸ Ρωσσικὸ στρατό.

Ἔτσι ὁ Μουρούζης, μέσα στὰ πεδία τῆς μάχης ἐπροβιβάσθη γιὰ τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν ἀξία του σὲ συνταγματάρχη.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

χιντ. Ἡ τρελλὴ Ταλλούλα εἶχε ἀγαπήσει τὸν Τζόε Φοῦλτον, τὸν πρωτοτυπιμάχο τῆς Καλλιφορνίας. Μὰ τὸ εἰδύλλιό τους δὲν βάστηξε πολύ. Ἡ ὠμοφη βεντέττα φοβόταν τόσο πολὺ τὶς τρυφερότητες τοῦ Τζόε Φοῦλτον, ὥστε προτίμησε νὰ τὸν παρατήσῃ, ἂν καὶ τὸν ἀγαποῦσε, παρὰ νὰ βρεθῆ κανένα πρωῒ.....νὸν - ἄουτ !....

Φαίνεται, λοιπόν, ὅτι οἱ πρωταθληταὶ τοῦ μπὸξ δὲν φημίζονται καὶ τόσο γιὰ τὴν τρυφερότητά τους.

Μὰ κ' ὅλες ἡ ἄλλες βεντέττες τῆς ὀθόνης ἔχουν ὠμοφες ἐρωτικὲς περιπέτειες. Ὅπως εἴπαμε ὅμως, δὲν διαρκοῦν περισσότερο ἀπὸ τὶς ἐκκεντρικὲς «διακοπές» τους.

ΤΖΩΝ ΕΡΜΠΕΡΤ